

ע"פ 4486/17 - אביב ברוך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4486/17 - א'

כבוד השופט י' דנציגר
אביב ברוך

לפני:
המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער
על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 24.4.2017
בת"פ 48747-07-16 שניתן על ידי כבוד השופטת מ'
ברק נבו

תאריך הישיבה: י"ד בסיון תשע"ז (8.6.17)

בשם המערער: עו"ד מיטל דנינו

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. המערער הורשע על פי הודאתו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' ברק נבו), במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לפי כתב האישום, בהמשך לסכסוך על רקע כספי בין המערער לבין המתלון - ומשלא עלה בידי המערער ליצור קשר עם המתלון כדי שיחזיר לו את האופנוע שלו - פנה המערער למכר שלו וביקשו להתלוות אליו לבית המתלון. השניים הבחינו במתלון ליד אופנועו של המערער, תפסו אותו, גררו אותו לחניה צדדית והכו אותו בכו. לאחר שהמתלון חולץ מידי השניים על ידי שכן, נכנסו השניים לביתו של השכן, לקחו

ממנו את מפתחות האופנוע ואת הטלפון הסלולרי שהיה ברשותו ועזבו את המקום. למתלון נגרמו שבר בארובת העין, זעזוע מוח, המטומות ושריטות בכל חלקי גופו.

2. בית המשפט המחוזי השית על המערער 32 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסרים מותנים ופיצוי כספי למתלון בסך 12,000 ש"ח.

3. לטענת המערער יש להיענות לבקשתו שכן העונש שהושת עליו אינו ארוך, מה גם שבמקרים שונים עוכב ביצוע עונשים ממושכים יותר, וכן בשל היותו צעיר בן 20.5 שנים בעת ביצוע העבירה ובשל העובדה שהיה משוחרר בערובה לכל אורך משפטו. באשר לסיכויי הערעור; נטען כי עברו הפלילי של המערער אינו מכביד (העדר הרשעות בשני תיקים פליליים מבית המשפט לנוער שנהלו בשנת 2010); וכי הוא סבל מקשיי תפקוד והתאמה שאילצו אותו לעבור בין מסגרות שונות, לרבות מכינה קדם צבאית, הגם שכיום נפתח לפניו פתח לבצע שירות לאומי (כפי שעולה ממכתב שהוצג לעיוני). בנוסף נטען כי סיכויי הערעור טובים, שכן מתחם הענישה שנקבע בעניינו של המערער, נקבע תוך גזירת גזירה שווה שאינה הולמת מעניינו של המכר, וכי העונש שנגזר עליו מופלג בחומרתו ומאפיין מקרים שבהם היו המעורבים מצוידים בנשק קר.

4. לטענת המשיבה אין מקום להיענות לבקשה. העבירה שבביצועה הורשע המערער, כפי שעולה מכתב האישום שבעובדותיו הודה, חמורה והוא היה מי שיזם את האירוע העברייני. בעברו של המערער שני ערעורים פליליים שהגם שלא הורשע במסגרתם הם מלמדים על כך שלא ידע לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בעבר, פעמיים, בדמות צווי מבחן. שירות המבחן התרשם מדפוסים מניפולטיביים ואלימים אצל המערער, וקיומה של רמת סיכון בינונית למעורבות בהתנהגות אלימה בעתיד ברמת חומרה בינונית. אמנם נכון ששירות המבחן המליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך בית המשפט הוא זה שמכריע על סמך כלל השיקולים. כן נטען כי אם יחל המערער בריצוי עונשו (כשנותו לו 29 מ-32 חודשי מאסר, בהתחשב בימי מעצרו), לא יתייטר ערעורו. עוד טענה המשיבה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים.

5. נקודת המוצא בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהושת על מי שהורשע בדיון היא כי משהורשע נאשם בדיון לא עומדת לו עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מיידי (ראו: ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.7.2013)). יחד עם זאת, הלכת שוורץ (ע"פ 111/98 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, (2000)) מורה לנו לאזן בין שורה של שיקולים בבואנו להכריע אם יש לקבל את בקשת עיכוב הביצוע.

6. בענייננו, לא ראיתי לנכון להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר. חומרתה של העבירה שבביצועה הודה המערער, נסיבות ביצועה, משכו הלא קצר של המאסר (שאף אם יתחיל בריצויו לא יתייטר ערעורו) וקיומו של עבר פלילי (אף אם אינו מכביד יתר על המידה), כל אלה מטילים את הכף לתחילת ריצוי עונש המאסר לאלתר.

לא מצאתי כי בטענות המתייחסות לחומרת העונש יש כדי להצדיק את עיכוב הביצוע. מבלי לקבוע מסמרות בשאלת סיכויי הערעור על חומרת העונש הנטענת, סבורני כי הסיכוי שלא יוטל על המערער עונש מאסר אינו גבוה.

7. המערער יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר הדרים ביום א', ה-18.6.2017 עד לשעה 10:00, כשברשותו עותקים של גזר דינו ושל החלטה זו.

התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של המערער יעמדו בעינם עד להתייצבות לריצוי עונש המאסר.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ז (8.6.2017).

ש ו פ ט
